

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 230/2016
11.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић – Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца Н.А.А.В. АД из Б., коју заступа И.Т., адвокат из Ч., против туженог М.К. из К., ради исплате, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Крушевцу и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 11.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **МЕСНО ЈЕ** надлежан Основни суд у Крушевцу.

Образложење

Основни суд у Крушевцу, као извршни суд је решењем Ив 648/15 од 20.08.2015. године, ставио ван снаге решење о извршењу истог суда Ив 648/15 од 31.07.2015. године, укинуо све спроведене извршне радње и одредио да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога пред Првим основним судом у Београду.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност, већ је уз акт П 6898/16 предмет доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности Врховни касациони суд је на основу члана 22. став 1. у вези члана 19. и 20. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14) и чл.3. и 10. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, број 31/11), нашао да је за даље поступање применом правила парничног поступка месно надлежан Основни суд у Крушевцу.

Поступак је покренут предлогом за извршење на основу веродостојне исправе, по предлогу извршног повериоца, против извршног дужника М. К. из К., ради наплате новчаног потраживања, на име меничног дуга, са каматом и трошковима извршења. Против решења о извршењу извршни дужник је благовремено изјавио приговор, оспоравањем дуга приговором застарелости и предлогом за прекид поступка, али није истицао приговор месне ненадлежности суда.

У конкретном случају, предлог за извршење гласи на новчану обавезу дужника на име доспелог меничног дуга. Дужник у свом приговору против решења о извршењу донетог на основу веродостојне исправе није оспорио месну

надлежност суда пред којим је поступак започет, већ постојање и висину своје обавезе на које гласи решење о извршењу на основу веродостојне исправе.

После стављања ван снаге решења о извршењу на основу веродостојне исправе, поводом поднетог приговора дужника, даљи поступак наставља се као поводом приговора против платног налога по правилима парничног поступка, применом одредаба члана 455. до 466. ЗПП. У таквој парници ранији извршни поверилац има положај тужиоца а извршни дужник има положај туженог. Парнични суд цени своју стварну и месну надлежност применом одредаба Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 19. став 1. и 3. ЗПП, суд се може огласити месно ненадлежним по службеној дужности, само кад постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а у осталим случајевима само поводом приговора туженог, али увек најдоцније до његовог упуштања у расправљање о главној ствари, на припремном рочишту или ако оно није одржано на првом рочишту за главну расправу.

У овом случају, приговором туженог као извршног дужника оспорено је главно и споредно потраживање тужиоца као извршног повериоца, али није истакнут приговор месне ненадлежности Основног суда у Крушевцу. Стога, без приговора туженог, Основни суд у Крушевцу није могао да предмет уступи на даљу надлежност Првом основном суду у Београду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа - судија
Миломир Николић,с.р.**